

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)¹
OPIS PRZEDMIOTU

Kod przedmiotu		Nazwa przedmiotu	Propedeutyka chorób wewnętrznych	
0912/UTH/WNMinOZ/ST-NST/E2			Propaedeutics of internal diseases	
Język wykładowy		Polski		
Rok akademicki		2021/2022		
Kierunek w zakresie		Lekarski		
Poziom studiów		Studia jednolite magisterskie		
Profil studiów		Ogólnoakademicki		
Forma studiów		Stacjonarne/Niestacjonarne		
Semestr/ semestry		Semestr V zimowy		
Przynależność do grupy zajęć		Moduł E: Nauki kliniczne niezabiegowe		
Status przedmiotu		Obowiązkowy		
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS		Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS
		Wykład	15 h	3 ECTS
		Ćwiczenia kliniczne	30 h	
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów ²	Przedmiot związany z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/dyscyplinach do której/do których jest przyporządkowany kierunek studiów i uwzględnia udział studentów w zajęciach przygotowujących do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.		2 ECTS
	z dyscypliną ³	Nauki medyczne		3 ECTS
Forma nauczania ⁴		Zajęcia realizowane w szpitalu		
Wymagania wstępne		Student przystępujący do nauki powinien posiadać podstawową wiedzę z zakresu anatomii, fizjologii, patofizjologii.		
Jednostka prowadząca		Wydział Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu		
Koordynator		Dr hab. n. med. Leszek Markuszewski, prof. UTH Radom		
Adres strony internetowej pjo		https://wnminoz.uniwersytetradom.pl/		
Adres e-mail, telefon koordynatora		l.markuszewski@uthrad.pl		

**EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE, REALIZACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WERYFIKACJA
EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Cel kształcenia:	<p>1. Nauczanie studentów przeprowadzania badania podmiotowego</p> <p>2. Nauczanie studentów przeprowadzania badania przedmiotowego</p> <p>3. Nauczanie studentów diagnozowania i rozpoznawania oraz podstawowej symptomatologii chorób wewnętrznych.</p>
Treści programowe. Wykłady⁵	<p>1) Zarys historyczny interny. Metodologia badań podmiotowych.</p> <p>2) Diagnostyka różnicowa bólów w klatce piersiowej.</p> <p>3) Diagnostyka różnicowa bólów brzucha.</p> <p>4) Dolegliwości w chorobach układu moczowego, pokarmowego, oddechowego i sercowo-naczyniowego.</p> <p>5) Reguły myślenia klinicznego i interpretacja wyników badań pomocniczych.</p> <p>6) Stany nagłe w chorobach wewnętrznych.</p> <p>7) Nagłe zatrzymanie krążenia.</p> <p>8) Przewlekłe zespoły wieńcowe.</p> <p>9) Zaburzenia rytmu serca i zaburzenia przewodzenia</p> <p>10) Niewydolność krążeniowo oddechowa</p>
Treści programowe: Ćwiczenia	<p>Ćwiczenia służą poszerzeniu wiedzy wykładowej i praktycznej są związane z tematyką omawianą na wykładzie, służą kontaktowi z pacjentem oraz zapoznaniem się z przypadkami .</p> <ul style="list-style-type: none"> • Seminarium 1. Zasady i organizacja pracy w klinice, zasady rozumowania lekarskiego, postawa lekarza wobec chorego, tajemnica lekarska, pierwszy kontakt z pacjentem. Zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w klinice. • Ćwiczenie 1. Zasady i technika zbierania wywiadu lekarskiego (badanie podmiotowe) • Seminarium 2. Ocena stanu ogólnego pacjenta (stan przytomności, pozycja ciała, mowa i chód chorego, budowa ciała, stan odżywienia, stan powłok, ciepłota ciała); ilościowe i jakościowe zaburzenia przytomności; gorączka. • Ćwiczenie 2. Zasady badania głowy i szyi. • Seminarium 3. Badanie przedmiotowe klatki piersiowej: typy budowy klatki piersiowej, ocena toru oddechowego, zasady opukiwania orientacyjnego i topograficznego płuc, ocena drżenia głosowego. Rodzaje odgłosu opukowego w najczęstszych chorobach płuc i opłucnej. Zasady osłuchiwania płuc; rodzaje szmerów oddechowych; zmiany osłuchowe w wybranych chorobach oskrzeli, płuc i opłucnej. • Ćwiczenie 3. Badanie klatki piersiowej i płuc. • Seminarium 4. Badanie przedmiotowe układu krążenia (oglądanie okolicy przedsercowej, uderzenie koniuszkowe, opukiwanie serca; zasady osłuchiwania serca, ocena tętna obwodowego, zasady pomiaru ciśnienia tętniczego krwi. • Ćwiczenie 4. Badanie serca, tętnic i żył. • Seminarium 5. Badanie jamy brzusznej oraz układu moczowego. Symptomatologia najczęstszych schorzeń jamy brzusznej. • Ćwiczenie 5. Przeprowadzenie pełnego badania fizykalnego pacjenta. Kolokwium zaliczeniowe
Metody dydaktyczne:⁶	<p>1) Wykład</p> <ul style="list-style-type: none"> • wykład audytoryjny z wykorzystaniem technik multimedialnych, • wykład z elementami dyskusji, <p>2) Ćwiczenia</p> <ul style="list-style-type: none"> • problematyka ćwiczeń klinicznych,, • komunikacja z pacjentem, • itd. w zależności od potrzeb i specyfiki przedmiotu <p>3) Seminarium</p> <ul style="list-style-type: none"> • prezentacje multimedialne , • dyskusja dotycząca tematyki przygotowanych prezentacji;

Rygor zaliczenia,	Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest osiągnięcie wszystkich wymaganych dla przedmiotu efektów uczenia
--------------------------	---

kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się:	<p><i>się. Uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich form zajęć wchodzących w skład przedmiotu jest równoznaczne z jego zaliczeniem i zdobyciem przez studenta przyporządkowanej przedmiotowi liczby punktów ECTS.</i></p> <p style="text-align: center;">Sposoby weryfikacji efektu kształcenia</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Sprawdzian praktyczny z badania klinicznego.(ocena 2-5)</i> 2. <i>Ocena aktywności na zajęciach..(ocena 2-5)</i> 3. <i>Sprawdzian wiedzy teoretycznej.(ocena 2-5)</i> <p style="text-align: center;">Kryterium zaliczania</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Obecność na seminariach i ćwiczeniach. Pojedynczą nieobecność należy odrobić w formie uzgodnionej z asystentem prowadzącym Zajęcia. Nieobecność dłuższa niż pięć dni powoduje niezaliczenie zajęć i konieczność odrabiania całego bloku w innym terminie. Wyjątkowe sytuacje losowe będą rozpatrywane indywidualnie.</i>
Sposób obliczania oceny końcowej:	<p><i>Ocena zaliczenia przedmiotu stanowi średnią arytmetyczną ocen za sposoby weryfikacji efektu kształcenia.</i></p>

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć⁷			Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi /(K) jest gotów do:	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
EK1	<i>W zakresie kompetencji personalno-społecznych: potrafi nawiązać i utrzymać głęboki i pełen szacunku kontakt z chorym, kieruje się dobrem chorego, stawiając je na pierwszym miejscu, przestrzega tajemnicy lekarskiej i praw pacjenta, posiada świadomość własnych ograniczeń i umiejętność stałego dokształcania się.</i>	<i>W</i>	<i>zaliczenie</i>	<i>sprawdzian</i>
EW1	<i>Poznanie zasad zebrania pełnego wywiadu lekarskiego i badania przedmiotowego w zakresie chorób wewnętrznych; znajomość i rozumienie objawów najczęstszych schorzeń w zakresie chorób wewnętrznych.</i>	<i>W</i>	<i>zaliczenie</i>	<i>sprawdzian</i>
EU1	<i>Ocenia stan ogólny, stan przytomności i świadomości pacjenta.</i>	<i>C</i>	<i>zaliczenie</i>	<i>sprawdzian</i>
EU2	<i>przeprowadza wywiad lekarski z pacjentem dorosłym</i>	<i>C</i>	<i>zaliczenie</i>	<i>sprawdzian</i>

EU3	<i>przeprowadza pełne i ukierunkowane badanie fizykalne pacjenta dorosłego</i>	<i>C</i>	<i>zaliczenie</i>	<i>sprawdzian</i>
EU4	<i>przeprowadza badanie układu oddechowego, układu krążenia, układu pokarmowego, moczopłciowego i układu ruchu</i>	<i>C</i>	<i>zaliczenie</i>	<i>sprawdzian</i>
EU5	<i>przeprowadza diagnostykę różnicową najczęstszych chorób osób dorosłych i dzieci</i>	<i>C</i>	<i>zaliczenie</i>	<i>sprawdzian</i>
EW2	<i>ocenia i opisuje stan somatyczny i psychiczny pacjenta</i>	<i>C</i>	<i>zaliczenie</i>	<i>sprawdzian</i>
W3	<i>rozpoznaje stany bezpośredniego zagrożenia życia</i>	<i>C</i>	<i>zaliczenie</i>	<i>sprawdzian</i>
EU6	<i>rozpoznaje stan po spożyciu alkoholu, narkotyków i innych używek</i>	<i>C</i>	<i>zaliczenie</i>	<i>sprawdzian</i>
EW4	<i>planuje postępowanie diagnostyczne, terapeutyczne i profilaktyczne</i>	<i>C</i>	<i>zaliczenie</i>	<i>sprawdzian</i>
EW5	<i>Potrafi ocenić istotne zmiany w zapisie EKG i rentgenie klatki piersiowej.</i>	<i>C</i>	<i>zaliczenie</i>	<i>sprawdzian</i>

Literatura i pomoce naukowe⁸

Literatura podstawowa:

1. Badanie podmiotowe i przedmiotowe z serii „Wielka Interna”, A. Antczak, M. Myśliwiec, P. Pruszczyk wyd 1. 2011 Medical Tribune.
2. Kokot F.: Choroby wewnętrzne. Tom 1-2. PZWL Warszawa 2008
3. Boon N.A. i wsp. Choroby wewnętrzne Davidsona. T 1-3. Urban&Partner 2009-2010
4. Interna Szczeklika. Medycyna Praktyczna 2017 plus aktualizacja w kolejnych latach
5. Mała Interna Szczeklika. Medycyna Praktyczna 2017 plus aktualizacja w kolejnych latach

Literatura uzupełniająca:

1. Januszewicz W., Kokot F.: Interna. T 1-2. PZWL 2006-2013
2. Toy E. i wsp.: Interesujące przypadki internistyczne. PZWL 2009
3. Interna Harrisona. Wyd. Czelej Lublin 2010
4. Paauw D.S. i wsp.: Choroby wewnętrzne. Urban&Partner Wrocław 2009

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS			
Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]		
	Inne godz. Kontaktowe (IGK)	Praca własna studenta: zajęcia bez nauczyciela (ZBN)	Zajęcia dydaktyczne
Udział w wykładach ⁹	-	-	15 h
Udział w ćwiczeniach klinicznych	-	-	30 h
Udział w konsultacjach	10		
Przygotowanie się do wykładów/ćwiczeń/seminariów/ Przygotowanie do zaliczenia/egzaminu		35 h	-
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	10 h/ 0,3 ECTS	35 h/ 1,2 ECTS	45 h/ 1,5 ECTS
Punkty ECTS za przedmiot	3 ECTS ¹⁰		

OBJAŚNIENIA

Szanowni Państwo,

Proszę o wypełnianie Sylabusu tak, aby był on przewodnikiem dla studentów i odzwierciedlał sposób prowadzenia zajęć, liczbę zajęć (spotkań w semestrze), tematykę, metody prowadzenia zajęć, w tym zdalnie, a także sposób oceny.

1. Proszę wypełnić tylko pola białe. Proszę zostawić pola szare. Zostały one uzupełnione zgodnie z programem studiów.

Część informacji została wstępnie wprowadzona na podstawie dostarczonych przez Państwa sylabusów lub w przypadku braku aktualnych sylabusów, wykorzystano „stare” sylabusy z poprzednich cykli kształcenia. Proszę te informacje zweryfikować, zmienić i uzupełnić w miarę potrzeb. Kolorem czerwonym wpisano pomocnicze uwagi odnośnie informacji, które należy podać.

2. Powiązanie przedmiotu.

W programie studiów należy wykazać, że program obejmuje zajęcia lub grupy zajęć, związane z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową w dyscyplinie naukowej, do której jest przyporządkowany kierunek studiów, którym przypisano punkty ECTS w wymiarze większym niż 50% liczby punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów i uwzględnia udział studentów w zajęciach przygotowujących do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

A zatem przy 360 ECTS co najmniej 181 ECTS musi być przypisanych do zajęć związanych z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową we właściwych dyscyplinach.

Dla przedmiotów związanych z działalnością naukową wpisujemy: „*Przedmiot związany z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/dyscyplinach do której/do których jest przyporządkowany kierunek studiów i uwzględnia udział studentów w zajęciach przygotowujących do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.*”

Można dodać informacje specyficzne dotyczące danego przedmiotu, a więc z jak działalnością naukową jest związany przedmiot.

3. Powiązania z dyscypliną: dyscypliny, do których przyporządkowany jest kierunek studiów

- Nauki medyczne: 80% (dyscyplina wiodąca)
- Nauki biologiczne: 15%
- Nauki o zdrowiu: 5%

4. Forma prowadzenia zajęć

Nie wpisujemy kształcenia zdalnego – ponieważ Uczelnia nie prowadzi studiów z wykorzystaniem technik kształcenia na odległość. Obecna sytuacja jest wyjątkowa. Zgodnie z przepisami możemy prowadzić zajęcia zdalnie choć nie mamy kształcenia zdalnego ujętego w programach studiów. Dlatego w sylabusach, które są załącznikiem do programu studiów nie wpisujemy kształcenia zdalnego. Oczywiście przepisy ministerialne dopuszczają możliwość kształcenia na odległość (max 20% ECTS określonych dla programu może być realizowanych zdalnie) ale aby wpisać w programie studiów kształcenie zdalne musimy również spełniać inne wymagania. Tu konieczna jest zgoda władz Uczelni.

Jeżeli chcemy uwzględnić metody on line, to można to ewentualnie zrobić w punkcie: „metody dydaktyczne”

5. Treści programowe

Proszę podać treści z podziałem na wszystkie formy prowadzenia zajęć. W przypadku jednej formy (np. praktyka) zawodowa proszę wpisać tylko właściwą formę prowadzenia zajęć. Proszę pogrupować tematykę tak, aby odpowiadała ona liczbie zajęć w semestrze (lub semestrach). Przykładowo, jeżeli w semestrze jest 15 zajęć to proszę utworzyć 15 tematów.

Proszę podać treści programowe precyzyjnie, zgodnie z realizowanym programem tak aby student (oraz PKA) dokładnie wiedziały, co jest realizowane na poszczególnych zajęciach.

Proszę zwrócić uwagę na zgodność tematyki z celami kształcenia, które mają być osiągnięte.

W przypadku treści związanych z prowadzoną działalnością naukową proszę zaznaczyć BN przy odpowiedniej jednostce

6. Metody dydaktyczne (kształcenia)

Proszę podać wykorzystywane metody dydaktyczne dla każdej z form zajęć oddzielnie czyli dla wykładu, ćwiczeń i seminariów. Jeżeli zadawane są prace domowe na ocenę to proszę to także zaznaczyć. W tym punkcie możemy także uwzględnić narzędzia internetowe, np. YT, konsultacje etc.

7. Efekty uczenia się

Proszę wykorzystać dołączone rozporządzenie (Standardy kształcenia...) oraz kierunkowe efekty kształcenia przedstawione załączniku do uchwały 000-8/13/2019 Senatu UTH Radom z 26 września 2019 r.. Proszę zwrócić uwagę, aby w pierwszej kolejności realizować efekty z modułu, do którego należy przedmiot. Jeżeli treści danego przedmiotu są w różnych modułach to proszę to także uwzględnić. Przedmiot powinien obejmować zagadnienie w miarę całościowo. Przykładowo w Module D: Nauki behawioralne i społeczne znajdują się takie efekty jak D.W18: zasady pracy w zespole, D.U17: krytyczna analiza piśmiennictwa medycznego, które realizowane są w ramach większości przedmiotów. .

W kolumnie II określić szczegółowe efekty realizowane na konkretnym przedmiocie (przedmiotowe efekty kształcenia, PEU), wynikające z treści przedmiotu. Opis efektu przedmiotowego powinien być uszczegółowieniem efektu określonego w standardzie kształcenia do którego się odnosi.

Przykład:

- Efekt kierunkowy (KEU): Zna w podstawowym zakresie problematykę komórek macierzystych i ich zastosowania w medycynie.
- Efekt przedmiotowy: zna typy komórek macierzystych, ich niszę, rozumie uwarunkowania genetyczne pluripotencji

W kolumnie II umieszczamy odnośnik do efektu kierunkowego, w podanym przykładzie: B.W19 oraz stopień osiągnięcia efektów uczenia się: +++, ++ lub +

Efekt przedmiotowy, może również odnosić się do kilku efektów kierunkowych. Należy zwrócić jedynie uwagę, że efekt wiedzy (zna i rozumie...) powinien odnosić się wyłącznie do efektów wiedzy opisanych w standardzie, a efekt umiejętności (potrafi..) odnosić się powinien wyłącznie do wybranych ze standardów efektów umiejętności.

W sylabusach również należy odnieść się do kompetencji (K). W standardzie kształcenia kompetencje są jedynie opisane jako ogólne efekty uczenia się. Zostały one wprowadzone do kierunkowych efektów kształcenia w załączniku do uchwały Senatu UTH radom z dnia 26 września 2019 r. (plik lekarski-kierunkowe efekty, K1-K11)

8. Literatura

Literaturę wpisano na podstawie przesłanych przez Państwa pozycji lub „starych” sylabusów w przypadku osób, które nie dostarczyły w terminie pozycji literaturowych.

9. Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS

Należy wskazać jedynie formy zajęć realizowane dla danego przedmiotu. Z sylabusu został wykreślony „udział w egzaminie/zaliczeniu” jako oddzielna forma.

10. ECTS

1 ECTS = 30 h

Punkty ECTS przypisano na podstawie programu studiów.